

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Daniely Menclové ve věci

navrhovatele: **CPI Žďárek, a. s.**, IČO: 27916669,
sídlem Vladislavova 1390/17, 110 00 Praha 1,
zastoupen advokátem JUDr. Tomášem Rybářem, Ph.D.,
sídlem Purkyňova 2121/3, 110 00 Praha 1,

proti

odpůrci: **Obec Libouchec**,
sídlem Libouchec 211, 403 35 Libouchec,
zastoupen advokátem Mgr. Janem Chmelíkem,
sídlem Mírové náměstí 103/27, 400 01 Ústí nad Labem,

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy „Územní plán Libouchec“ vydaného Zastupitelstvem obce Libouchec dne 13. 6. 2022 pod č. j. LIB/1900/2022,

takto:

- I. Návrh se zamítá.
- II. Navrhovatel je povinen zaplatit odpůrci náhradu nákladů řízení ve výši 12 342 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se v návrhu na zrušení opatření obecné povahy podle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) podaném v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení opatření obecné povahy „Územní plán Libouchec“ vydaného Zastupitelstvem obce Libouchec dne 13. 6. 2022 pod č. j. LIB/1900/2022. Současně se domáhal náhrady nákladů řízení.

Návrh

2. Navrhovatel konstatoval, že je vlastníkem pozemků zapsaných na listu vlastnictví č. X pro k. ú. X. Jedná se o pozemky parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XI XJ, XK, XL, XM, XN, XO a XP vše v k. ú. X. Uvedené pozemky byly v předchozím územním plánu zahrnuty do plochy VP, v rámci které navrhovatel mohl realizovat svůj podnikatelský záměr spočívající ve výstavbě výrobně-skladovacího areálu „CPI Park Žďárek“ (dále jen „záměr“). Navrhovatel uvedl, že podoba záměru byla předmětem dlouhodobých jednání mezi navrhovatelem a odpůrcem. Odpůrce věděl, že navrhovatel má na realizaci záměru eminentní zájem. Navrhovatel poukazoval na rozdílný přístup k obdobným záměrům v novém územním plánu. Plocha ve vlastnictví společnosti D8 Žďárek, s. r. o. byla ponechána v novém územním plánu s funkčním využitím VL: výroba lehká s hlavním využitím „plochy a pozemky výrobních areálů lehkého průmyslu“, kdežto nemovitosti navrhovatele byly v novém územním plánu zahrnuty do funkčního využití AZ: plochy zemědělské s hlavním využitím „plochy zemědělského půdního fondu /trvalé trvání porosty, orná půda)“.
3. Navrhovatel konstatoval, že za účelem své aktivní účasti na pořizování územního plánu kontroluje webový portál edesky.cz, který svým uživatelům předkládá dokumenty z úředních desek územních samosprávných celků. Ovšem v období od 5. 8. 2021 do 8. 5. 2022 nebyla na portál edesky.cz zaslána žádná data z úřední desky odpůrce. Následně byly dokumenty za celé období z úřední desky odpůrce načteny na portál edesky.cz zpětně, a to ke dni 9. 5. 2022. Sledování úředních desek na portálu edesky.cz zvolil navrhovatel z důvodu velkého množství sledovaných úředních desek v rámci portfolia skupiny, jejímž je navrhovatel členem. Navrhovatel se tedy snažil zajistit si informace o průběhu pořizování nového územního plánu, ale v jeho účasti mu zabránily objektivní překážky a jeho dílčí pasivita byla tak způsobena vnějšími vlivy. Svou aktivitu při přijímání nového územního plánu navrhovatel dokládá svými připomínkami k vyhodnocení vlivů územního plánu na udržitelný rozvoj území ze dne 23. 4. 2021 a svou snahou vyvinutou k prověření skutečnosti, zda lze ze spisové dokumentace územního plánu doložit, zda bylo veřejné projednání oznámeno způsobem umožňujícím dálkový přístup. Za účelem ověření zveřejnění oznámení o veřejném projednání územního plánu navrhovatel dne 8. 8. 2022 navštívil obecní úřad a následně si vyžádal předložení spisové dokumentace postupem dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. V dokumentaci je dle navrhovatele založena pouhá fotokopie skenu obrazovky z internetu (archivu úřední desky), kdy printscreen byl pořízen dne 13. 4. 2022, přestože veřejné projednání se konalo v únoru 2022, a je na něm uvedeno, že oznámení veřejného projednání bylo vyvěšeno a sejmuto. To však dle navrhovatele nedokládá, že skutečně k vyvěšení řádně došlo.
4. Ve vztahu k otázce procesní legitimace navrhovatele k podání samotného návrhu na zrušení opatření obecné povahy navrhovatel trval na tom, že novým územním plánem došlo Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

k podstatnému omezení jeho vlastnického práva v důsledku snížení hodnoty jeho pozemků, neboť jeho pozemky se změnily na nezastavitelnou plochu. Navrhovatel uvedl, že na realizaci svého záměru již vynaložil finanční prostředky ve výši 51 612 584,16 Kč.

5. Navrhovatel dále namítal, že ve spisové dokumentaci k územnímu plánu zcela absentuje dokument, který měl být vydán v souladu s § 6 odst. 6 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, (dále jen „stavební zákon“). V důsledku toho není zřejmé, jaká osoba má fakticky vykonávat základní pořizovatelskou činnost, kdo je v tomto případě pořizovatelem a jakým způsobem byla pro pořizování územního plánu zajištěna osoba, která splňuje požadavky podle § 24 stavebního zákona. Navrhovatel trval na tom, že dle § 6 odst. 6 písm. b) stavebního zákona je povinností rady obce schválit výběr pořizovatele územního plánu. K tomu však dle navrhovatele nedošlo. Dle navrhovatele je role pořizovatele územního plánu zcela nepominutelná a jeho řádné a zákonné určení je imperativní pro zákonnost celého pořizování územního plánu. Dle navrhovatele je schválení dokumentu dle § 6 odst. 6 písm. b) stavebního zákona procesním rozhodnutím ve věci pořizování územního plánu, které je formálním předpokladem pro pokračování v řízení o pořízení územního plánu. Z uvedeného dle navrhovatele vyplývá, že ve věcech, ve kterých měl jednat pořizovatel, jednala osoba, která k tomu nebyla řádně vybrána, resp. osoba, jejíž výběr správní spis řádně nedokládá. Touto vadou byl dle navrhovatele zatížen celý proces pořizování nového územního plánu.
6. Dále navrhovatel namítal, že z obsahu spisové dokumentace nevyplývá, že by základní pořizovatelskou činnost vykonávala osoba, která splňuje kvalifikační požadavky dle § 24 stavebního zákona, v důsledku čehož je nový územní plán vadný, ale potenciálně i neodborný a neprofesionální.
7. Dále navrhovatel namítal, že spisová dokumentace územního plánu neobsahuje doklad o určení člena zastupitelstva pro spolupráci s pořizovatelem dle § 47 odst. 1 stavebního zákona. Navrhovatel se tak obává, že určený zastupitel nebyl řádně vybrán a považuje to za další vadu procesu přijímání nového územního plánu. Navrhovatel trval na tom, že určený zastupitel je v procesu pořízení územního plánu nepostradatelným článkem řízení a bez jeho řádného výběru a jeho spolupráce s pořizovatelem fakticky nelze územní plán vydat. Navrhovatel poukázal na to, že absence dokladu o určení zastupitele pro spolupráci s pořizovatelem ve spisové dokumentaci územního plánu je porušením § 17 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“).
8. Navrhovatel dále poukázal na skutečnost, že součástí spisové dokumentace k novému územnímu plánu je dokument nadepsaný jako „Plochy, které nebudou dále sledovány v novém ÚP“ (dále též jen „dokument“). Z dokumentu není patrné, kdo jej vyhotovil ani kdy. V dokumentu jsou zmíněny pozemky navrhovatele parc. č. XK, XE, XN, XO, XI, XM a XL, které dle starého územního plánu mohly být využity jako obchodně průmyslová zóna s tím, že dle uvedeného dokumentu mají být tyto pozemky nadále vedeny „dle stávajícího využití jako plocha orné půdy“. Nový územní plán následně takové zařazení pozemků bez dalšího akceptoval. Navrhovatel namítal, že zadávací dokumenty k novému územnímu plánu konstatovaly předem bez jakéhokoliv projednání, bez zkoumání podstaty problému a rozhodování ve věci, že pozemky navrhovatele od samého počátku pořizování nového územního plánu bez přezkoumatelných důvodů budou nadále určeny jako nezastavitelné. Tento záměr se promítl do vydaného nového územního plánu, aniž by byl jakkoli odůvodněn. Tímto postupem dle navrhovatele došlo k porušení povinnosti pořídit územní plán pro celé území obce podle § 43 odst. 4 stavebního zákona, neboť bylo určeno dříve, než

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

proběhlo jakékoliv jednání ve věci samé, že pozemky nebudou v novém územním plánu sledovány. V této skutečnosti spatřuje navrhovatel nezákonnost.

9. Navrhovatel trval na tom, že není přípustné, aby neurčitá osoba či správní orgán v blíže neurčité fázi pořizování územního plánu či před tímto řízením samotným bez jakýchkoliv podkladů či zdůvodnění stanovily, které konkrétní pozemky a jak budou územním plánem řešeny či neřešeny. Není přípustné, aby kdokoli dopředu a bez dalšího vyčlenil určité části území, které územní plán jednoduše zkoumat nebude. Takový postup jde proti smyslu ustanovení § 43 odst. 4 stavebního zákona. Nelze činit jakékoliv rozdíly mezi vlastníky pozemků vyjmenovaných v předmětném dokumentu a vlastníků ostatních pozemků v území.
10. Dále navrhovatel poukazoval na skutečnost, že není zřejmé, jakým způsobem se dokument do spisové dokumentace dostal, neobsahuje číslo jednací, není jasné, kdo jej vytvořil a proč pořizovatel z tohoto dokumentu vycházel. Tyto nedostatky jsou dle navrhovatele nezákonností, která měla přímý vliv na možnost navrhovatele se efektivně bránit proti vydání nového územního plánu. Poukázal na skutečnost, že k jeho žádosti o poskytnutí informací mu nebyl poskytnut soupis součástí spisu, který by měl být zahrnut do spisové dokumentace. Dle navrhovatele spisová dokumentace nesplňuje formální požadavky pro vedení spisu a nesplňuje ani obsahové požadavky, aby z něj bylo možné při pořizování nového územního plánu vycházet. Podstatnou vadou dle navrhovatele je skutečnost, že přestože z něho pořizovatel evidentně vycházel, nejsou jeho existence a použití v procesu pořizování nového územního plánu nijak odůvodněny, a to v dokumentu samotném ani v odůvodnění nového územního plánu. Navrhovatel trval na tom, že opatření obecné povahy musí obsahovat odůvodnění, v němž jsou uvedeny důvody i poklady pro jeho vydání. Na takové odůvodnění je třeba vztahovat tytéž nároky, jako na odůvodnění správního rozhodnutí. Navrhovatel dále zdůraznil, že ani samotný dokument ani odůvodnění nového územního plánu neuvádí, jak dospěly k závěru, že je vhodné, potřebné či nezbytné a zákonné některé pozemky vyřadit z pořizování nového územního plánu. Promítnutí uvedeného dokumentu do nového územního plánu představuje dle navrhovatele zcela zásadní zásah do jeho vlastnického práva. V důsledku uvedených vad je dle názoru navrhovatele nový územní plán nezákonný.
11. Dále žalobce namítal nedostatečné odůvodnění vymezení plochy Z02 jako plochy výroby lehké. Navrhovatel namítal, že jeho pozemky jsou natolik podobné s pozemky zahrnutými do této plochy, že je v rozporu s legitimním očekáváním, nestranností a materiální ekvitou, že jeho pozemky na rozdíl od plochy Z02 byly zahrnuty do ploch zemědělských a nezastavitelných. Navrhovatel trval na tom, že plocha Z02 nepředstavuje dostavbu skladovacího areálu u Žďárku. Zdůraznil, že na uvedené ploše není patrná žádná stavební aktivita. Dle jeho názoru rovněž není možné tvrdit, že by výstavba staveb s funkcí výroby a skladování na ploše Z02 měla souviset s již stojícím areálem na pozemcích vedených na LV č. X pro k. ú. X (Nupharo park), jejichž výstavba probíhala v desátých letech tohoto století. Uvedl také, že od stávajícího areálu je plocha Z02 oddělena pozemkem parc. č. XR v k. ú. X vedeným ve vlastnictví odpůrce. Dále navrhovatel poukázal na skutečnost, že s výstavbou areálu na ploše, na kterou navazuje nově vymezená plocha Z02, byl spojen dotační podvod.
12. K tvrzení, že vymezení plochy Z02 vychází ze schváleného zadání nového územního plánu, navrhovatel uvedl, že návrh územního plánu odkazuje na zásady územního rozvoje, kde byla stanovena povinnost sledovat rozvojový záměr na zřízení výrobní a obslužné zóny Libouchec – Žďárek již jen v části vymezené dálnicí D8, silnicí I/13 a silnicí III/25362, ale aktualizované znění zásad územního rozvoje už takový požadavek neobsahuje. Navrhovatel Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

trval na tom, že odůvodnění nového územního plánu neobsahuje žádné skutečné důvody pro zhodnocení potřeby a zákonnosti vymezení plochy Z02. V tomto spatřuje nepřezkoumatelnost nového územního plánu.

13. Dále navrhovatel zdůraznil, že z odůvodnění nového územního plánu ani ze zadání nového územního plánu nevyplývá, že by mezi plochou Z02 a pozemky navrhovatele existoval rozdíl, který by byl způsobilý odůvodnit odlišný přístup odpůrce k těmto územím. Ve skutkově obdobných případech by však právní orgány měly postupovat obdobně a v podobných případech by nemělo docházet k nedůvodným rozdílům. Navrhovatel namítal, že odpůrce při rozhodování o pořízení nového územního plánu porušil zásadu legitimního očekávání, nestrannosti a materiální pravdy, neboť rozhodl v případě zastavitelnosti plochy Z02 a plochy zahrnující pozemky navrhovatele rozdílně, ačkoliv mezi těmito plochami není zřejmý žádný rozdíl, který by takovou odlišnost odůvodnil. Navrhovatel trval na tom, že odpůrce zatížil nový územní plán nezákonností, neboť nerozhodoval tak, aby nevznikl nedůvodný rozdíl.
14. Navrhovatel rovněž poukázal na skutečnost, že jednatelem společnosti D8 Žďárek, s. r. o., která vlastní plochu Z02 je jeden z obžalovaných v kauze dotačního podvodu při stavbě areálu na ploše, se kterou plocha Z02 sousedí. Na základě této skutečnosti navrhovatel vznesl otázku, zda nemohly být činěny nějaké kroky za účelem protiprávního preferování výstavby na ploše Z02 i ze strany dotčených orgánů, které se vyjadřovaly v rámci pořizování nového územního plánu. V tomto směru poukázal na skutečnost, že původní smlouva mezi odpůrcem a společností D8 Žďárek, s. r. o. týkající se pozemku XR v k. ú. X byla pravomocně shledána soudem neplatnou. Dále navrhovatel poukázal na opatření o stavební uzávěře ze dne 9. 11. 2018, č. j. LIB/2364/2018, kterým byly postiženy výhradně pozemky navrhovatele, ale které se nedotklo vlastnictví společnosti D8 Žďárek, s. r. o. Již v této stavební uzávěře bylo deklarováno, že pozemky navrhovatele nebudou zahrnuty do zastavitelných ploch. Stavební uzávěra byla odůvodněna i výskytem zvláště chráněných živočichů, ovšem ty se nacházejí i na nově vymezené ploše Z02. Současně navrhovatel uvedl, že v současné době probíhá řízení o povolení výjimek dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.
15. Dle navrhovatele se odpůrce snažil a snaží všemi dostupnými prostředky zvýhodnit společnost D8 Žďárek, s. r. o., resp. pana K., oproti navrhovateli. Proto trval na tom, že při pořizování územního plánu nebyl odpůrce nestranným.
16. Dále navrhovatel namítal, že odpůrce neprovedl v rozporu se zásadou minimalizace zásahů a subsidiarity ve vztahu k omezení vlastnického práva navrhovatele k jeho pozemkům řádně test proporcionality, neboť se nezabýval přiměřeností změny funkčního využití pozemků na nezastavitelnou plochu a nezkoumal, zda je takový zásah do práv navrhovatele minimální a nezbytný. Odpůrce se nezabýval otázkou, zda by nepostačilo omezení zastavitelnosti pozemků navrhovatele pouze do určité nižší míry, ať již co do výměry nezastavitelné plochy nebo vymezení staveb, které lze na pozemky umístit. Podle názoru navrhovatele je zásah do jeho práv novým územním plánem nepřiměřený, a to obzvláště prizmatem neexistence účelu, který měl tento zásah sledovat. Zásah do jeho práv nebyl nijak odůvodněn. Postupem odpůrce došlo dle názoru navrhovatele k zásahu do jeho práv v rozsahu větším, než bylo nutné a spravedlivé. V této skutečnosti spatřoval navrhovatel nezákonnost.

Vyjádření odpůrce

17. Odpůrce zdůraznil, že přestože navrhovatel byl srozuměn se skutečností, že probíhá příprava nového územního plánu, neboť se přípisem ze dne 4. 6. 2021 vyjadřoval Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

k vyhodnocení vlivů návrhu územního plánu na udržitelný rozvoj území (dále jen „SEA“), přímo k novému územnímu plánu připomínky nebo námitky v rámci společného jednání či veřejného projednání neuplatnil. S připomínkami k SEA se odpůrce řádně vypořádal. V rámci přípravy nového územního plánu pak navrhovatel dle odpůrce žádné další připomínky ani námitky neuplatnil, a proto se odpůrce s nimi nemohl vypořádat. S ohledem na procesní pasivitu navrhovatele by tedy dle odpůrce soud neměl přihlížet k námitkám uváděným nově až v podaném návrhu.

18. Odpůrce trval na tom, že tvrzení navrhovatele, že se v procesu přijímání územního plánu bránil připomínkami, a i jinak se účastnil tvorby územního plánu, je nepravdivé, neboť navrhovatel uplatnil pouze již výše zmíněné připomínky k dokumentaci SEA. Připomínky ani námitky k samotnému novému územnímu plánu neuplatnil. Dle odpůrce je nerozhodné, zda navrhovatel adresoval zástupci odpůrce, obci případně zastupitelům obce nějaké další písemnosti mimo proces přijímání územního plánu a mimo lhůty předepsané stavebním zákonem pro projednání územního plánu. Odpůrce poukazoval na skutečnost, že v poučení ve veřejných vyhláškách před společným jednáním či veřejným projednáním bylo obsaženo upozornění, v jaké lhůtě je nutné připomínky či námitky uplatnit, a upozornění na skutečnost, že k později uplatněným písemnostem nebude přihlíženo. Pokud navrhovatel uplatňoval jakékoliv náměty mimo proces přijímání územního plánu, nemůže se nyní dle odpůrce domáhat tvrzení, že se řádně bránil proti návrhu územního plánu a aktivně účastnil jeho tvorby.
19. Odpůrce dále trval na tom, že předmětné opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným způsobem a při jeho přípravě a vydání byl dodržen zákonem stanovený postup. Odpůrce trval na tom, že usnesením č. 18/17 na jednání zastupitelstva dne 27. 2. 2017 byl jako určený zastupitel pro pořízení nového územního plánu zvolen Mgr. Martin Laníček. Smlouva s paní Z. K. byla schválena zastupitelstvem obce dne 18. 12. 2017 usnesením zastupitelstva č. 60/17, písm. b). Na jednání zastupitelstva obce dne 26. 11. 2018 došlo k potvrzení určeného zastupitele Mgr. Martina Laníčka, a to usnesením č. 42/18 písm. a). Z. K. má rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 20. 7. 2010, č. j. 25651/2010-81, udělenou výjimku ze vzdělání. Uzavřením smlouvy zajistil odpůrce splnění kvalifikačních předpokladů pro výkon územně plánovací činnosti podle § 24 stavebního zákona a splnil podmínku, aby obecní úřad Libouchec mohl být pořizovatelem územního plánu. Odpůrce trval na tom, že případná absence dokladů prokazujících řádné ustanovení určeného zastupitele a uzavření smlouvy s osobou splňující kvalifikační předpoklady dle § 24 stavebního zákona ve spisové dokumentaci k novému územnímu plánu nemůže sama o sobě způsobovat nezákonnost přijatého opatření obecné povahy.
20. Odpůrce dále zdůraznil, že smlouva uzavřená s osobou oprávněnou k výkonu územně plánovací činnosti byla schválena zastupitelstvem obce. Trval na tom, že přestože nebyla uvedena smlouva schválena radou obce, jak předpokládá § 6 odst. 6 písm. b) stavebního zákona, byl požadavek § 6 odst. 2 stavebního zákona o zajištění kvalifikačních předpokladů pro výkon územně plánovací činnosti podle § 24 stavebního zákona naplněn a dokumentace byla po celou dobu pořizována zákonným pořizovatelem. To dle odpůrce vyplývá i ze stanoviska Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 21. 7. 2021, č. j. KUUK/096516/2021, kde je výslovně vedeno, že „*pořizování návrhu změny pro obec Libouchec zajišťuje dle § 6 odst. 2 stavebního zákona paní Z. K., která splňuje kvalifikační předpoklady pro výkon územně plánovací činnosti na základě § 24 odst. 1 SZ (stavebního zákona – poznámka soudu)*“.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

21. K dokumentu označenému „Plochy, které nebudou dále sledovány v novém ÚP“ odpůrce uvedl, že se jedná o tabulky z dokumentace doplňujících průzkumů a rozborů územního plánu. Doplňující průzkumy a rozborů jsou dle § 11 odst. 1 vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, (dále jen „vyhláška“) podkladem pro zadání územního plánu, a jako takové sloužily jako podklad pro zpracování návrhu zadání územního plánu a byly použity jako podklad pro jednání zastupitelstva při projednávání schválení návrhu zadání územního plánu. Dle odpůrce průzkumy a rozborů nemohou samy o sobě trpět nezákonností. Odpůrce zdůraznil, že jediným zadávacím dokumentem ve smyslu § 47 odst. 1 stavebního zákona je návrh zadání územního plánu, ve kterém se stanoví hlavní cíle a požadavky zpracování návrhu územního plánu. I návrh zadání územního plánu byl řádně v rámci projednání dle § 47 stavebního zákona vystaven vyhláškou k uplatnění připomínek. Ze Zprávy o vyhodnocení připomínek, požadavků a podnětů k návrhu zadání územního plánu Libouchec z listopadu 2018, která je založena ve spisové dokumentaci, vyplývá, že k návrhu bylo uplatněno několik připomínek z řad veřejnosti. Navrhovatel však byl i v této fázi přípravy územního plánu pasivní.
22. Dále odpůrce uvedl, že oznámení o konání veřejného projednání návrhu územního plánu dle § 52 stavebního zákona bylo oznámeno veřejnou vyhláškou dne 14. 1. 2022 a návrh příslušné územně plánovací dokumentace byl zpřístupněn k veřejnému nahlédnutí v tištěné podobě na Obecním úřadě Libouchec a v elektronické podobě na webových stránkách úřadu. Z veřejného projednání, které se konalo dne 16. 2. 2022, byl pořízen záznam, jehož součástí je i prezenční listina dokládající účast veřejnosti. Následně veřejnost i dotčené subjekty uplatňovaly k vystavenému návrhu územního plánu stanoviska, připomínky a námitky. Námitku týkající se vad zveřejnění oznámení o veřejném projednání a přístupnosti návrhu územního plánu tedy považoval odpůrce za zcela nedůvodnou. Na tom nemůže nic změnit tvrzení navrhovatele, že na soukromý portál edesky.cz nebyla v období od 5. 8. 2021 do 8. 5. 2022 zasílána žádná data z úřední desky odpůrce. Důvody byly dle odpůrce zřejmě technického rázu a lze se domnívat, že byly způsobeny na straně navrhovatele či provozovatele portálu edesky.cz. Tato skutečnost nemůže být přičítána k tíži odpůrci. Odpůrce dále poukázal na to, že samotný provozovatel portálu edesky.cz se v obchodních podmínkách zříká odpovědnosti za správnost a kompletnost dat v tomto portálu a výslovně upozorňuje na jejich možnou nesprávnost a nekompletnost. S ohledem na výše uvedené skutečnosti trval odpůrce na tom, že nečinnost navrhovatele v procesu pořizování nového územního plánu je pouze důsledkem jeho lehkovážného a neodborného přístupu k předmětu jeho činnosti.
23. Odpůrce trval na tom, že ani schůzku navrhovatele s pracovníky obecního úřadu odpůrce konanou dne 8. 8. 2022 nelze považovat za projev vůle navrhovatele bránit se v rámci procesu přijímání územního plánu.
24. Odpůrce rovněž trval na tom, že ve spisové dokumentaci k pořízení nového územního plánu je založena nejen fotokopie skenu obrazovky z internetu z archivu úřední desky, ale i veřejná vyhláška sejmutá z klasické úřední desky. Trval rovněž na tom, že datum pořízení skenu obrazovky není rozhodující v okamžiku, kdy veřejná vyhláška s termíny jejího vystavení je dohledatelná v archivu elektronické úřední desky.
25. Odpůrce dále uvedl, že vydáním nového územního plánu naplnil své právo na samosprávu zaručené Ústavou České republiky v čl. 8. Právo obce na samosprávu totiž inherentně obsahuje i právo uspořádat své územní poměry podle vlastních představ. Vlastník pozemku pak nemá právní nárok na stanovení takových podmínek rozvoje plochy v jeho vlastnictví, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

kteře by plně vyhovovaly jeho soukromým zájmům, neboť cílem územního plánování je dosáhnout obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území. Odpůrce zdůraznil, že z žádné právní normy nelze nedovodit nárok vlastníka nemovitosti, aby v rámci územně plánovací dokumentace byla jeho nemovitost zahrnuta do určitého konkrétního způsobu využití. V přehodnocení využití území nelze spatřovat libovůli. Odpůrce zdůraznil, že navrhovatel nebyl v průběhu přijímání územního plánu aktivní a reagoval pouze na projednání dokumentace SEA.

26. Odpůrce dále konstatoval, že původní územní plán nabyl účinnosti v roce 2003. Nový územní plán tedy byl zpracováván po dvaceti letech za zcela jiných společenských i legislativních podmínek. Od samého počátku byla jednoznačně deklarována vůle obce nepočítat s možností zastavění předmětných pozemků. Vymezení plochy výroby na pozemcích navrhovatele nebylo součástí zadání územního plánu. Odpůrce trval na tom, že změna funkčního využití pozemků navrhovatele byla provedena a odůvodněna v předmětném územním plánu dostatečně a tato změna naplňuje cíl spočívající v ochraně veřejných zájmů deklarovaných v územním plánu a že tohoto cíle nebylo možné dosáhnout jinak. Poukázal rovněž na skutečnost, že Zásady územního rozvoje Ústeckého kraje považují umístění průmyslové zóny na pozemcích navrhovatele za problematické. Rovněž odkázal na Územní studii krajiny obce s rozšířenou působností Ústí nad Labem ze dne 31. 5. 2019, která v souladu s § 25 stavebního zákona patří mezi neopominutelné územně plánovací podklady a která interpretovala čl. 13 Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje tak, že je třeba vyloučit další stavebně investiční aktivity v dané lokalitě s tím, že ve výkresové části územní studie je původní rozvojová plocha označena jako rozvojová plocha k vypuštění.
27. Odpůrce trval na tom, že výstavba obchodně průmyslové zóny Žďárek na pozemcích navrhovatele by byla věcně nevhodným návrhem obklopujícím sídelní útvar Žďárek, s rozsáhlým záborem zemědělského půdního fondu. Zdůraznil rovněž, že oproti stavu, kdy byl přijímán původní územní plán, došlo k podstatné změně právní úpravy, což je dle jeho názoru relevantní změnou skutečností, která způsobuje, že původní řešení je věcně nesprávné.
28. Odpůrce rovněž poukázal na skutečnost, že vymezení plochy Z02, na kterou poukazoval navrhovatel, je v územním plánu dostatečně odůvodněno. Uvedená plocha Z02 se nachází v oblasti izolované mezi dálnicí D8 a silnicemi I/13 a III/25362. Tento izolovaný prostor je již přibližně z jedné poloviny zastavěn technologickým parkem a plocha Z02 na tento zastavěný prostor navazuje. Výše uvedené skutečnosti výrazně odlišují plochu Z02 od pozemků navrhovatele, které jsou umístěny ve volné krajině a doposud jsou nezastavěny. Odpůrce odmítl jakékoliv spekulace, že by mělo být vymezení plochy Z02 provedeno účelově na základě požadavku konkrétní osoby. Při tvorbě územního plánu byly zohledněny výhradně skutečnosti vycházející ze stavebního zákona a souvisejících právních předpisů s přihlédnutím k cílům a úkolům územního plánování. Případné dotační podvody v rámci financování výstavby Nupharo Parku nacházejícího se na ploše navazující na plochu Z02 nemohly dle názoru odpůrce mít žádný vliv na územní plánování.
29. K poukazu vztahujícímu se ke snížení hodnoty pozemků navrhovatele odpůrce uvedl, že sám navrhovatel měl od roku 2008, kdy se stal vlastníkem předmětných pozemků dostatečný časový prostor k realizaci svých záměrů. V tomto směru poukázal rovněž na úpravu obsaženou v § 102 stavebního zákona, který přiznává vlastníkovu náhradu pouze pokud ke změně územního plánu došlo do 5 let od změny, která zástavbu umožnila. Odpůrce trval na tom, že pozemky navrhovatele byly novým územním plánem zařazeny do plochy způsobu využití v souladu s právním stavem evidovaným v katastru nemovitostí. Dle odpůrce tedy Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nedošlo tímto krokem k zásahu do vlastnického práva navrhovatele. K námitce navrhovatele, že přijetím nového územního plánu došlo k nezákonnému snížení hodnoty jeho pozemků a že byly znehodnoceny jím vynaložené prostředky na přípravu záměru, odpůrce uvedl, že pokud navrhovatel vynaložil náklady na realizaci záměru, bez toho, že by za posledních 15 respektive 20 let dokázal záměr realizovat, jde to s poukazem na § 102 stavebního zákona k tíži navrhovatele.

30. Dále odpůrce poukázal na skutečnost, že v případě umístění záměru navrhovatele do volné krajiny na zemědělský půdní fond (v části i na nejlepších bonitních půdně ekologických jednotkách) by došlo ke zhoršení hodnot území. Zařazení pozemků navrhovatele do ploch zemědělských je tedy dle odpůrce v souladu s veřejným zájmem. Zdůraznil, že záměr navrhovatele je možné realizovat na řádově vhodnější ploše Z02. S ohledem na procesní pasivitu navrhovatele v průběhu přijímání nového územního plánu považuje odpůrce rovněž za problematický odkaz navrhovatele na jeho legitimní očekávání, že způsob využití jeho pozemků v novém územním plánu zůstane nezměněný.
31. Odpůrce dále uvedl, že má za prokázané, že záměr výstavby na pozemcích navrhovatele je záměrem nevhodným a z hlediska ochrany veřejných zájmů neakceptovatelným, I proto obec dále nemá zájem jej na svém správním území zachovávat. Zdůraznil, že přijetím nového územního plánu došlo k naplnění práva obce na samosprávu zaručeného Ústavou České republiky, neboť toto právo zahrnuje i právo uspořádat své územní poměry podle vlastních představ. K uvedenému odpůrce odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 5. 1. 2012, sp. zn. II. ÚS 482/10 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73.

Jednání soudu

32. Právní zástupce navrhovatele při jednání soudu odkázal na obsah návrhu. Dále zdůraznil, že k vyloučení pozemků ze zastavitelných ploch došlo při přípravě nového územního plánu nestandardním způsobem na základě dokumentu označeného: „Plochy, které nebudou dále sledovány v ÚP“. Uvedl, že není patrné, kdo tento dokument vyhotovil, tento dokument není datován a není patrné, proč byl vůbec do spisové dokumentace zařazen. Zdůraznil, že není běžné, aby byly pozemky vyňaty ze zastavitelných ploch ještě před zhodnocením návrhu územního plánu dotčenými orgány. Poukázal rovněž na skutečnost, že v územním plánu a související dokumentaci chybí jakékoliv odůvodnění zásahu do vlastnického práva navrhovatele a absence tohoto odůvodnění zakládá zřejmou nezákonnost postupu odpůrce. Nedošlo ani k posuzování proporcionality daného řešení mezi zájmy soukromými a zájmy veřejnými.
33. Dále právní zástupce navrhovatele uvedl, že byla zásadním způsobem porušena zásada spisového pořádku, kdy ve spisu chybí podstatné dokumenty a v důsledku toho není zajištěna přezkoumatelnost předmětného opatření obecné povahy. Absence určitých dokumentů rovněž dle jeho názoru vypovídá o tom, že proces přijímání nového územního plánu nebyl transparentní.
34. Dále namítal, že byla porušena zásada rovnosti, předvídatelnosti a materiální pravdy, neboť na pozemcích navrhovatele byla novým územním plánem znemožněna výstavba, zatímco na pozemcích vzdálených pouze přes cestu na ploše Z02 nový územní plán stále průmyslovou zástavbu umožňuje. Územní plán dle jeho názoru nedává jakékoliv vysvětlení, proč je takto rozdílně k jednotlivým plochám přistupováno. Dle navrhovatele jde o projev libovůle odpůrce, kdy zvýhodňuje jeden subjekt (vlastníka pozemků v ploše Z02) a diskriminuje navrhovatele.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

35. Dále zdůraznil, že navrhovatel vlastní velké portfolio pozemků a nemůže sledovat úřední desky ve vztahu ke všem pozemkům v jeho vlastnictví. Proto se navrhovatel spolehl na webové stránky edesky.cz, kde si zaplatil službu sledování úřední desky odpůrce. Selhání tohoto serveru ve vztahu k úřední desce odpůrce je prvním případem, který navrhovatel zaznamenal. Přesto se domnívá, že neexistuje jiný efektivní způsob, jak sledování úředních desek úřadů, v jejichž působnosti se nacházejí nemovitosti navrhovatele, zajistit. Zdůraznil, že uvedený server edesky.cz je běžným nástrojem, který využívají i jiní investoři a běžně se na něj spoléhají. Dále navrhovatel uvedl, že v době pořizování územního plánu aktivně s obcí komunikoval, účastnil se procesu SEA a obci bylo známo, že navrhovatel se aktivně snaží o realizaci svého záměru na dotčených pozemcích.
36. Právní zástupce odpůrce při jednání soudu odkázal na své písemné vyjádření k podanému návrhu. Trval na tom, že proces přijetí nového územního plánu byl zcela standardní. Dále uvedl, že samotný územní plán považuje za věcně správný a pořízený v souladu s procesními předpisy. Zdůraznil, že problematičnost způsobu využití pozemků navrhovatele, které bylo zakotveno v původním územním plánu, vyplývala dle navrhovatele již ze Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje a z Územní studie krajiny pro správní území obce s rozšířenou působností Ústí nad Labem. Proto nebylo překvapivé, že v novém územním plánu přistoupil odpůrce k zahrnutí pozemků navrhovatele do ploch zemědělských.
37. Dále zdůraznil, že spisová dokumentace územního plánu obsahuje veškeré dokumenty, které obsahovat má. K poukazu na plochu Z02 právní zástupce odpůrce uvedl, že nedošlo k nabytí možnosti zástavby pozemků v této ploše na úkor navrhovatele. V případě plochy Z02 pouze nedošlo v novém územním plánu ke změně oproti původnímu územnímu plánu. Uvedená plocha byla určena k zástavbě již v původním územním plánu. Specifičnost plochy Z02 byla podrobně popsána v odůvodnění nového územního plánu. Plocha Z02 je jedinečná v tom, že navazuje na plochu, která je již zastavěna tzv. Nupharo parkem, a je oddělena od zbytku území ze všech stran komunikacemi. Právní zástupce odpůrce odmítl jakoukoliv spojitost přijímání územního plánu s preferováním nějaké konkrétní osoby.
38. Dále právní zástupce odpůrce uvedl, že nedostatky ve fungování stránek edesky.cz nemohou jít k tíži odpůrce. K poukazu navrhovatele na množství spravovaných pozemků uvedl, že jistě se všechny spravované pozemky nenacházejí v oblastech dotčených změnou územně plánovací dokumentace. Navrhovateli by tedy postačovalo sledovat pouze úřední desky obcí, ve kterých probíhá proces změny územně plánovací dokumentace. Pokud tomu navrhovatel nechtěl věnovat svou pozornost, pak důsledky spojené s jeho pasivitou musí jít pouze k jeho tíži. Zdůraznil, že odpůrce není odpovědný za kvalitu služby poskytované portálem edesky.cz.
39. Při jednání soudu soud provedl dokazování výpisem z katastru nemovitostí list vlastnictví č. X pro k. ú. X, výstřížkem z katastrální mapy, na kterém byly vyznačeny pozemky navrhovatele, územním plánem sídelních útvarů Libouchec a Velké Chvojno účinného od roku 1999, Zásadami územního rozvoje Ústeckého kraje, Územní studií krajiny pro správní území obce s rozšířenou působností Ústí nad Labem včetně příslušné výkresové části, potvrzením o vyvěšení dokumentu „Veřejná vyhláška – oznámení o zpřístupnění návrhu územního plánu Libouchec a oznámení konání veřejného projednání“ vystaveného dne 18. 7. 2022 společností Galileo Corporation s. r. o., která poskytuje webové služby odpůrci, přehledy zveřejněných dokumentů na úřední desce odpůrce za období od 4. 1. 2021 do 20. 7. 2021 a období od 3. 1. 2022 do 28. 12. 2022 podepsanými tajemníkem obecního úřadu Libouchec, osvědčením o zvláštní odborné způsobilosti Z. K. ze dne 12. 10. 1995, ev. č. 013-UP/A95, rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 20. 7. 2010, č. j. 25651/2010-Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

81, o udělení výjimky z kvalifikačního požadavku vzdělání podle § 24 stavebního zákona, kterým byla tato výjimka udělena Z. K., smlouvou o dílo na pořízení územního plánu pro obec Libouchec uzavřenou mezi obcí Libouchec a Z. K. dne 5. 1. 2018, zápisy ze zasedání zastupitelstva obce Libouchec ze dne 19. 12. 2016, 27. 2. 2017, 6. 11. 2017, 18. 12. 2017 a 16. 11. 2018.

Posouzení věci soudem

40. Napadené opatření obecné povahy soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé sedmého dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 101b odst. 2 a § 101d odst. 1 s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává opatření obecné povahy pouze v rozsahu, který navrhovatel uplatnil v návrhu, přičemž obsahuje-li návrh předepsané náležitosti, nelze již v dalším řízení návrh rozšiřovat na dosud nenapadené části opatření obecné povahy nebo jej rozšiřovat o další návrhové body. Povinností navrhovatele je proto tvrdit, že opatření obecné povahy nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec návrhových bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného opatření obecné povahy, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného opatření obecné povahy podle § 101b odst. 4 ve spojení s § 76 odst. 2 s. ř. s.
41. Soud může shledat, že návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je důvodný, pokud opatření obecné povahy nebo jeho část jsou v rozporu se zákonem, nebo pokud ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo pokud opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem (srov. § 101d odst. 2 s. ř. s.), avšak pouze v případě, je-li to navrhovatelem ve lhůtě pro podání návrhu stanovené v § 101b odst. 1 s. ř. s. namítáno.
42. Provedeným dokazování bylo doloženo, že navrhovatel je vlastníkem pozemků parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XI, XJ, XK, XL, XM, XN, XO, XP vše v k. ú. X. Jako vlastníkově nemovitostí dotčených novým územním plánem mu tedy svědčila aktivní legitimace k podání předmětného návrhu.
43. Z obsahu původního územního plánu vyplývá, že na některých pozemcích navrhovatele (pozemky parc. č. XE, XI, XK, XL, XM, XN a XO v k. ú. X) byla vymezena obchodně průmyslová zóna Žďárek, a to plochy 2, 3 a 4. Tato průmyslová zóna by měla dle původního územního plánu sloužit pro umístění výrobních zařízení konečné spotřeby s prodejem, skladů a prodejních skladů, administrativních a obchodních zařízení výrobních podniků.
44. Dle napadeného územního plánu byla na pozemcích navrhovatele vymezena plocha AZ plocha zemědělská s hlavním využitím: plochy zemědělského půdního fondu (trvalé travní porosty, orná půda). Jako přípustné využití je u této plochy uvedeno v napadeném územním plánu: prvky územního systému ekologické stability dle návrhu v grafické části územního plánu, revitalizace vodních toků, protierozní a protipovodňová opatření, související technická a dopravní infrastruktura. Jako podmíněně přípustné využití je v napadeném územním plánu u této plochy uvedeno: ohrazení pro pastvu hospodářských zvířat až na základě prokázání, že je zachována průchodnost krajinou jak pro volně žijící zvířata, tak pro rekreačně nepobytové využití krajiny (např. turistika, cyklostezky). Jako nepřípustné využití je v napadeném územním plánu u této plochy uvedeno: mobilní stavby, na pozemcích ležících ve II. zóně CHKO, mimo zastavěná území, je nepřípustné hospodařit způsobem vyžadujícím intenzivní technologie, zejména prostředky a činnosti, které mohou způsobit podstatné změny v biologické rozmanitosti, struktuře a funkci ekosystémů anebo nevratně poškozovat půdní povrch, měnit vodní režim, či provádět terénní úpravy značného Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozsahu, rušení stávající zeleně v krajině (meze, aleje, remízky atd.), stavby, zařízení a činnosti, které jsou v rozporu s hlavním, přípustným a podmíněně přípustným využitím, pozemky staveb pro těžbu nerostů.

45. Při přezkumu napadeného územního plánu vycházel soud z algoritmu přezkumu opatření obecné povahy, který vytvořila judikatura správních soudů (k tomu srov. zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, publ. pod č. 740/2006 Sb. NSS). Tato judikatura stanovila vázanost soudu rozsahem a důvody návrhu na zrušení opatření obecné povahy (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2013, č. j. 2 AOs 1/2013-138).
46. Tento algoritmus spočívá v pěti krocích, a to za prvé v přezkumu pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; za druhé v přezkumu otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti (jednání ultra vires); za třetí v přezkumu otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem; za čtvrté v přezkumu obsahu opatření obecné povahy z hlediska jeho rozporu se zákonem (materiální kritérium); za páté v přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality (kritérium přiměřenosti právní regulace). Soud při přezkumu postupuje od prvního kroku k dalším s tím, že pokud u některého z kroků algoritmu shledá důvod pro zrušení napadeného opatření obecné povahy, aplikací dalších kroků se již nezabývá.
47. Pokud jde o první krok, postačí pouze konstatovat, že Zastupitelstvo obce Libouchec bylo na základě § 6 odst. 5 písm. c) ve spojení s § 54 odst. 2 stavebního zákona nadáno pravomocí vydat územní plán obce Libouchec. Napadené opatření obecné povahy bylo tedy vydáno orgánem, kterému zákon k takovéto formě výkonu veřejné moci světuje nezbytnou pravomoc. Konečně navrhovatel ani nedostatek pravomoci odpůrce k vydání územního plánu nenamítal.
48. Další krok v algoritmu přezkumu spočívá v posouzení otázky, zda správní orgán při vydávání napadeného opatření obecné povahy (tedy při realizaci své pravomoci) nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti. Nejvyšší správní soud například v rozsudcích ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, a ze dne 27. 5. 2010, č. j. 9 Ao 1/2010-84, vymezil přezkum této otázky tak, že je nutno rozlišovat zejména působnost věcnou (okruh věcných oblastí, v rámci kterých vykonává správní orgán svoji pravomoc), působnost osobní (okruh osob, vůči kterým správní orgán působí), působnost prostorovou (na jakém území vykonává správní orgán svoji pravomoc) a za určitých okolností též působnost časovou (ta přichází do úvahy pouze v situaci, kdy má správní orgán stanovené období, ve kterém může svoji pravomoc vykonávat). K tomuto vymezení působnosti soud konstatuje, že navrhovatel neuplatnil žádné konkrétní námitky ohledně případného překročení působnosti odpůrcem, soud sám žádné takové překročení neshledal, přičemž soud vychází z toho, že odpůrce předmětným opatřením obecné povahy meze zákonem vymezené působnosti nepřekročil.
49. Většina námitek navrhovatele se týkala třetího kroku algoritmu, ve kterém se posuzují námitky vztahující se k posouzení skutečnosti, zda byl územní plán vydán zákonem stanoveným způsobem.
50. Navrhovatel namítal, že ve spisové dokumentaci k územnímu plánu zcela absentuje dokument, který měl být vydán v souladu s § 6 odst. 6 písm. b) stavebního zákona. V tomto ustanovení je uvedeno, že rada obce a v obcích, kde se rada nevolí, zastupitelstvo obce schvaluje žádost obce o pořizování podle § 6 odst. 1 písm. c) nebo podle § 6 odst. 2 stavebního zákona anebo uzavření smlouvy s právnickou nebo fyzickou osobou oprávněnou k výkonu Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

územně plánovací činnosti. Případy vymezené v § 6 odst. 1 písm. c) a v § 6 odst. 2 stavebního zákona se týkají případů, kdy pro obec pořizuje územně plánovací dokumentaci jiná obec na základě žádosti nebo veřejnoprávní smlouvy. O takovou situaci v daném případě nešlo, neboť pořizovatelem územního plánu pro odpůrce (obec Libouchec) byla samotná obec Libouchec. Dokazováním provedeným při jednání soudu bylo prokázáno, že obec Libouchec si zajistila splnění kvalifikačních požadavků pro výkon územně plánovací činnosti uzavřením smlouvy o dílo se Z. K., která byla držitelkou osvědčení o zvláštní odborné způsobilosti na úseku územního plánování a které byla rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 20. 7. 2010, č. j. 25651/2010, udělena výjimka z kvalifikačního požadavku vzdělání podle § 24 stavebního zákona. Z. K. tedy byla osobou oprávněnou k výkonu územně plánovací činnosti. Uvedenou smlouvu o dílo měla v souladu s § 6 odst. 6 písm. b) stavebního zákona schválit rada obce. Z dokazování při jednání soudu vyplynulo, že předmětnou smlouvu o dílo uzavřenou mezi obcí Libouchec a Z. K. schválilo na 12. zasedání konaném dne 18. 12. 2017 usnesením č. 60/17 písm. b) zastupitelstvo obce Libouchec. Smlouva o dílo tedy nebyla schválena radou obce, ale zastupitelstvem. Vzhledem ke skutečnosti, že dle § 84 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, (dále jen „zákon o obcích“) rozhoduje zastupitelstvo obce ve věcech patřících do samostatné působnosti a dle § 99 odst. 1 zákona o obcích je rada obce výkonným orgánem obce v oblasti samostatné působnosti a ze své činnosti odpovídá zastupitelstvu obce, došlo dle soudu ke schválení úkonu v rámci samostatné působnosti obce vyšším orgánem obce, než požaduje stavební zákon. Tato skutečnost nemohla mít dle názoru soudu žádný vliv na zákonnost procesu přijímání územního plánu. Současně soud konstatuje, že z výše uvedeného rovněž vyplývá, že základní pořizovatelskou činnost vykonávala osoba, která splňovala kvalifikační předpoklady dle § 24 stavebního zákona.

51. Skutečnost, že listiny prokazující výše uvedené skutečnosti nebyly součástí spisové dokumentace předložené navrhovateli k jeho žádosti o poskytnutí informací ani součástí spisové dokumentace předložené soudu, nemůže mít vliv na zákonnost procesu přijímání územního plánu, za situace, kdy jejich existence byla prokázána v rámci jednání soudu. Případné porušení spisového pořádku nemůže být takovou vadou, která by mohla být důvodem ke zrušení opatření obecné povahy za situace, kdy se prokáže, že zákonné postupy byly dodrženy a listiny dokládající jejich dodržení pouze nebyly vloženy do spisové dokumentace územního plánu.
52. Dále navrhovatel namítal, že spisová dokumentace územního plánu neobsahuje doklad o určení člena zastupitelstva pro spolupráci s pořizovatelem územního plánu. Dokazováním při jednání soudu bylo prokázáno, že zastupitelstvo obce Libouchec na 12. zasedání konaném dne 19. 12. 2016 usnesením č. 54/16 písm. a) zvolilo určeným zastupitelem pro pořizování územního plánu Miroslava Kabáta. Následně došlo k revokaci tohoto usnesení a zastupitelstvo obce Libouchec na 2. zasedání konaném dne 27. 2. 2017 určeným zastupitelem pro pořizování územního plánu zvolilo zastupitele Mgr. Martina Lanička. Tento zastupitel byl opakovaně určen zastupitelem pro pořizování územního plánu i po volbách do zastupitelstev obcí konaných v roce 2018, a to na 10. zasedání zastupitelstva obce Libouchec konaném dne 26. 11. 2018 usnesením č. 42/18 písm. a). Z provedeného dokazování tedy jednoznačně vyplynulo, že po celou dobu přípravy územního plánu byl řádně určen v souladu s § 47 odst. 1 stavebního zákona zastupitel pro spolupráci s pořizovatelem územního plánu. Ani v tomto případě skutečnost, že usnesení o určení zastupitele pro spolupráci s pořizovatelem územního plánu nebylo součástí spisové dokumentace územního plánu nemohlo ovlivnit zákonnost přijatého územního plánu. Porušení spisového pořádku nemůže být takovou vadou, která by mohla být důvodem ke zrušení opatření obecné povahy Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

za situace, kdy se prokáže, že zákonné postupy byly dodrženy a listiny dokládající jejich dodržení pouze nebyly vloženy do spisové dokumentace územního plánu.

53. V rámci třetího kroku výše nastíněného testu přezkumu je třeba posoudit, krom již zmiňovaného posouzení správnosti (zákonnosti) procesního postupu při rozhodování o vydání územního plánu, přezkoumatelnost napadeného územního plánu. Přezkoumatelnost nového územního plánu navrhovatel napadal ve vztahu k rozdílnému přístupu nového územního plánu k jeho pozemkům a k pozemkům zahrnutým do plochy Z02. Navrhovatel namítal, že odpůrce nevysvětlil odlišný přístup k ploše, do níž jsou zahrnuty jeho pozemky, a k ploše Z02, která zůstala zařazena do funkčního využití VL. Soud konstatuje, že odlišnost přístupu k uvedeným plochám je vysvětlena na straně 143 textové části územního plánu, kde je uvedeno odůvodnění ponechání plochy Z02 jako plochy navržené k zastavění. V územním plánu je uvedeno: *Návrh plochy vychází ze schváleného zadání, kde byla určena k prověření. Plocha byla určena ke stejnému využití i ÚPNSÚ Libouchec (původní Územní plán sídelních útvarů Libouchec a Velké Chvojno – pozn. soudu) a v ÚP (nový územní plán – pozn. soudu) byla prověřena a znovu navržena k zastavění. Návrh plochy doplňuje a využívá zbytkovou plochu výrazně urbanizovaného území vymezenou v prostoru mezi stávajícím výrobně obchodním areálem, dálnicí D8 a silnicí I/13. Plocha navazuje na stávající areál, který svým objemem a hmotou vybočuje z původní venkovské zástavby. S ohledem na tuto návaznost a se zohledněním výrazné dopravní stavby mimoúrovňového křížení dálnice D8 a silnice I/13 byly pro tuto plochu stanoveny podmínky využití, které více odpovídají již provedené zástavbě ve výrobně obchodní zóně než původní venkovské zástavbě rodinných domků např. Žďárku a Knínic. Cílem stanovených podmínek využití, včetně prostorového uspořádání je nezvýšit stávající výškovou hladinu zástavby v ploše Z02, která by tvořila nevhodnou dominantu v této části řešeného území nad rámec stávajících staveb v sousední ploše lehké výroby (LV). Ze stejného důvodu byla omezena i maximální plošná výměra jednotlivých staveb v ploše. Stanovení podmínek pro plochu Z02 bylo zvoleno s ohledem na zohlednění obdobného hmotového a plošného uspořádání v navazující již zastavěné ploše ležící ve fakticky stejném území tvořeném klínem ploch uvnitř dopravních staveb.* Z uvedeného odůvodnění je zjevné, že plocha Z02 je nesrovnatelná s plochou, ve které se nachází pozemky navrhovatele, jelikož v případě plochy Z02 se jedná o využití zbytkové plochy zastavěného území izolovaného rušnými komunikacemi, zatímco v případě pozemku navrhovatele se jedná o nezastavěnou oblast. V tomto směru tedy soud shledal odůvodnění vymezení plochy Z02 v novém územním plánu dostatečným a přezkoumatelným.
54. Na tomto místě musí soud zdůraznit, že navrhovatel byl v rámci procesu přijímání územního plánu zcela pasivní a kromě připomínek k vyhodnocení vlivů územního plánu na udržitelný rozvoj území neuplatnil žádné připomínky ani námítky v souladu s § 50 a § 52 stavebního zákona. Navrhovatel, který nepodal námítky, zpravidla nemá nárok na to, aby se odpůrce v odůvodnění územního plánu vypořádal se změnou funkčního využití konkrétně jeho pozemků (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2014, č. j. 5 Aos 3/2013-33). Proto soud neshledává jako vadu nového územního plánu skutečnost, že se v odůvodnění nový územní plán nevypořádává výslovně se změnou funkčního využití pozemků navrhovatele oproti jejich využití stanovenému v původním územním plánu.
55. K otázce odlišnosti pozemků navrhovatele a plochy Z02 soud uvádí, že podstatná je skutečnost, že u plochy Z02 nejde o vymezení nové plochy určené k zástavbě, ale jde o plochu, která byla k zástavbě určena již původním územním plánem. Zásadní rozdíl oproti pozemkům navrhovatele spočívá ve skutečnosti, že předmětná plocha Z02 je v současnosti prakticky izolovanou plochou oddělenou od zbytku území poměrně rušnými

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

komunikacemi (zejména dálnice D8 a silnice I/13), kdežto pozemky navrhovatele jsou umístěny ve volné krajině a navazují na jihozápadní straně téměř bezprostředně na zastavěné území obce s obytnou zástavbou a na severovýchodní straně na volné nezastavěné pozemky.

56. Dále soud musí zdůraznit, že ponechání plochy Z02 jako plochy s určením VL - výroba lehká není odůvodněno tím, že by výstavba plánovaná na této ploše měla souviset s již stojícím areálem Nupharo parku, ale je odůvodněno skutečností, že plocha navazuje na již postavený areál. Je tedy akcentovaná souvislost způsobu využití dané plochy Z02 s obdobně využitou sousední plochou. Nelze to však chápat tak, jak naznačuje navrhovatel, že by mělo být územním plánem předpokládáno, že by stavby případně realizované na ploše Z02 měly věcně či vlastnickou strukturou souviset s projektem Nupharo parku.
57. K poukazu navrhovatele, že plocha Z02 je od plochy zastavěné Nupharo parkem oddělena pozemkem XR v k. ú. X, soud konstatuje, že tento pozemek je komunikací nižšího řádu a z mapových podkladů územního plánu vyplývá, že slouží jako obslužná komunikace pro již zastavěnou plochu Nupharo parku a právě plochy určené k zástavě Z02. Tato komunikace (na pozemku č. XR v k. ú. X) tedy neodděluje funkčně plochu Z02 od již zastavěné plochy Nupharo parku, ale naopak je propojuje.
58. K tvrzení navrhovatele, že ani obsah zásad územního rozvoje neodůvodňoval umístění plochy Z02 a zahrnutí jeho pozemků do nezastavěných ploch soud uvádí následující. V kapitole 2 pod číslem 13 byl v Zásadách územního rozvoje Ústeckého kraje stanoven úkol pro pořizování územních plánů sledovat rozvojový záměr na zřízení výrobní a obslužné zóny Libouchec – Žďárek s ohledem na citlivost území vůči vlivům nadmístního významu na úseku dopravy, ochrany přírody a krajiny. Dle soudu obsah zásad územního rozvoje tedy nasvědčuje spíše negativnímu postoji k realizaci obchodně obchodné průmyslové zóny v oblasti obce Žďárek. Na zásady územního rozvoje pak navázala i Územní studie krajiny pro správní území obce s rozšířenou působností Ústí nad Labem v jejíž výkresové části je velká část (přibližně polovina) pozemků navrhovatele zahrnuta do plochy označené jako rozvojová plocha k vypuštění. Oproti tomu oblast, kde byla následně novým územním plánem vymezena plocha Z02 byla předmětnou územní studií, která je nepominutelným územně plánovacím podkladem, ponechána jako plocha, u které se počítá s jejím původním využitím k zástavbě. V této skutečnosti opět spočívá rozdíl mezi plochou Z02 a pozemky navrhovatele.
59. K poukazu navrhovatele na skutečnost, že při výstavbě areálu, tzv. Nupharo park, došlo k podvodu při využití prostředků získaných v rámci dotací a k tvrzení, že při přípravě územního plánu docházelo ke zvýhodnění společnosti D8 Žďárek, s. r. o. případně pana K., soud uvádí, že z obsahu spisové dokumentace nevyplývají žádné indicie, které by tvrzení navrhovatele potvrzovaly. Vymezení plochy Z02 v novém územním plánu, ve kterém spatřuje navrhovatel zvýhodnění vlastníka pozemků zahrnutých do této plochy, je v územním plánu řádně zdůvodněno a je v souladu s podklady územně plánovací dokumentace i vyjádřeními dotčených orgánů. Z odůvodnění nového územního plánu pak vyplývá, že společnost D8 Žďárek, s. r. o. uplatnila připomínky proti návrhu územního plánu, kterým nebylo pořizovatelem vyhověno (viz str. 209 až 216 odůvodnění nového územního plánu), což dokládá, že ani této společnosti nebylo novým územním plánem vyhověno zcela jejím požadavkům. Navrhovatel pak zůstal po celou dobu procesu přijímání nového územního plánu zcela pasivní. Nemohlo tedy ze strany zpracovatele nového územního plánu být nijak reagováno na jeho případné výhrady proti zamýšlené úpravě dotčeného území. K poukazu na stavební uzávěru ze dne 9. 11. 2018, která se nedotkla pozemků společnosti D8 Žďárek, s. r. o., ale pozemků navrhovatele ano, s tím, že Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

deklarovala, že pozemky navrhovatele nebudou zahrnuty do zastavitelných ploch, soud uvádí, že za situace, kdy navrhovatel byl znám obsah dané stavební uzávěry, je ještě více zarážející jeho naprostá pasivita při procesu přijímání nového územního plánu. Pro úplnost soud podotýká, že předmětná stavební uzávěra není předmětem tohoto řízení. Ani v tomto směru tedy soud nevyhodnotil návrh navrhovatele jako důvodný.

60. V rámci čtvrtého kroku algoritmu, týkajícím se přezkumu zákonnosti opatření obecné povahy, se soud zabýval námitkou navrhovatele, ve které poukazoval na skutečnost, že součástí spisové dokumentace k novému územnímu plánu je dokument nadepsaný jako „Plochy, které nebudou dále sledovány v novém ÚP“. Uvedený dokument byl ve spisové dokumentaci nového územního plánu zahrnut dle spisového přehledu pod položku „Územně plánovací podklady pro zpracování návrhu zadání“ s tím, že jako původce dokumentu byla označena Z. K., se kterou odpůrce měl uzavřenou smlouvu o dílo na pořízení územního plánu. Z uvedeného dokladu mimo jiné vyplývá, že pozemky navrhovatele parc. č. XK, XE, XN, XO, XI, XM a XL v k. ú. X budou v návrhu nového územního plánu vedeny dle stávajícího způsobu využití jako orná půda. Z výpisu z katastru nemovitostí LV č. X pro k. ú. X vyplývá, že uvedené parcely jsou v současné době skutečně s tímto druhem pozemku v katastru nemovitostí evidovány. Dle soudu se v přístupu k uvedeným pozemkům projevil záměr obce Libouchec omezit množství průmyslově zastavitelných ploch v území, které spravuje. Jedná se o zcela legitimní projev práva obce na samosprávu. Uvedený dokument byl pořízen na samotném počátku přípravy nového územního plánu a vyjadřoval záměr obce jako pořizovatele územního plánu. V okamžiku zahájení prací na návrhu zadání územního plánu nemusí obec jako pořizovatel územně plánovací dokumentace s nikým projednávat své představy o způsobu využití pozemků v regulovaném území. K případné korekci představ pořizovatele územního plánu o budoucím způsobu využití pozemků v reakci se zájmy oprávněných osob a dotčených orgánů následně dochází v rámci procesu přijímání územního plánu prostřednictvím zákonem předpokládaných postupů. Navrhovatel ve svém návrhu sice trvá na tom, že změnou způsobu využití jeho pozemků oproti způsobu využití, který předpokládal původní územní plán, dojde k dotčení jeho práv, ovšem v rámci pořizování nového územního plánu zůstal v tomto směru zcela pasivní a nijak se zachování původního funkčního využití pozemků nedomáhal.
61. K poukazu navrhovatele, že tím, že u jeho pozemků v rámci přijímání nového územního plánu bylo stanoveno nové funkční využití odpovídající jejich stávajícímu druhu pozemku, mělo dojít k porušení § 43 odst. 4 stavebního zákona, soud uvádí následující. V § 43 odst. 4 stavebního zákona je mimo jiné uvedeno, že se územní plán pořizuje a vydává pro celé území obce. Z obsahu nového územního plánu vyplývá, že byl pořízen pro celé území obce. Skutečnost, že určité plochy byly do územního plánu zahrnuty s funkčním využitím odpovídajícím jejich faktickému využívání v době přípravy územního plánu a nebylo v novém územním plánu uvažováno o přenesení jejich původní územně plánovací dokumentací předpokládané a doposud nevyužité změny funkčního využití, neznamená, že by uvedené pozemky nebyly zahrnuty do nového územního plánu. Předmětný dokument pouze deklaroval, že záměrem pořizovatele územního plánu bylo mimo jiné vypustit stávající územně plánovací dokumentací předpokládané plochy 2, 3 a 4 s funkčním využitím „obchodně průmyslová zóna“ z návrhu nového územního plánu s tím, že pozemky z těchto ploch budou v novém návrhu územního plánu zahrnuty do ploch dopovídajících jejich stávajícímu faktickému využití.

62. Stejně jako v případech uvedených výše pak soud neshledal, že případné nedostatky ve vedení spisu, které navrhovatel namítal ve vztahu k předmětnému dokumentu „Plochy, které nebudou dále sledovány v novém ÚP“, mohly mít vliv na zákonnost procesu přijímání nového územního plánu.
63. K námitce navrhovatele, že v odůvodnění nového územního plánu absentuje odůvodnění změny funkčního využití ploch, které jsou uvedeny v dokumentu „Plochy, které nebudou dále sledovány v novém ÚP“, soud opět, jako již uvedl výše, musí konstatovat, že navrhovatel, který nepodal námitky, zpravidla nemá nárok na to, aby se odpůrce v odůvodnění územního plánu vypořádal se změnou funkčního využití konkrétně jeho pozemků (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2014, č. j. 5 AOs 3/2013-33). V obecné rovině pak byla koncepce územního plánu odůvodněna na straně 129 a následujících odůvodnění nového územního plánu, ze kterého vyplývá princip maximální ochrany dosud nezastavěného území před novou zástavbou. S ohledem na pasivitu navrhovatele v průběhu přijímání nového územního plánu tedy není možné absenci odůvodnění změny funkčního využití jeho pozemků považovat za vadu nového územního plánu.
64. S ohledem na výše uvedené soud neshledal v existenci dokumentu „Plochy, které nebudou dále sledovány v novém ÚP“ skutečnost, která by mohla mít vliv na zákonnost nového územního plánu. I tuto námitku navrhovatele tedy soud vyhodnotil jako nedůvodnou.
65. Posledním krokem algoritmu přezkumu opatření obecné povahy je přezkum obsahu nového územního plánu z hlediska proporcionality. Na tomto místě musí soud poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2020, č. j. 6 As 270/2019-38, jehož závěry byly shrnuty do následující právní věty: *„Jestliže navrhovatel nepodá proti napadenému opatření obecné povahy včas námitky ani připomínky (§ 172 odst. 4 a 5 správního řádu, resp. § 52 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu), může před správními soudy úspěšně namítat jen nedostatek pravomoci či příslušnosti odpůrce k vydání opatření obecné povahy nebo porušení kogentních předpisů chránících zásadní veřejné zájmy, které stěžejním způsobem předurčují proces přijímání a obsah opatření obecné povahy. Může jít jak o normy procesní (typicky porušení ustanovení upravujících proces přijímání územního plánu takovým způsobem, že tím odpůrce navrhovateli fakticky znemožnil nebo významně ztížil uplatnění jeho práva podat námitky nebo připomínky), tak i hmotněprávní (typicky porušení ustanovení chránících zájem na ochraně životního prostředí). Námitkami směřujícími do proporcionality přijatého řešení se správní soud při posuzování důvodnosti návrhu dle § 101d s. ř. s. nebude věcně zabývat, neboť nemůže poměřovat důležité veřejné zájmy s dotčenými právy jednotlivců v první linii tam, kde navrhovatel zůstal v procesu přijímání opatření obecné povahy pasivní. Jakkoliv je proporcionalita opatření obecné povahy jedním z hledisek pro posouzení jeho zákonnosti, vyčlenění této otázky do samostatné kategorie pro potřeby soudního přezkumu je nezbytné s ohledem na stávající zákonnou koncepci správního soudnictví, resp. správně soudního přezkumu opatření obecné povahy. Ta se totiž opírá o princip subsidiarity soudní ochrany, jež má nastoupit až po vyčerpání řádných opravných prostředků uvnitř veřejné správy (§ 5 s. ř. s.).“*
66. Z obsahu spisové dokumentace vyplývá, že navrhovatel v rámci procesu přijímání nového územního plánu uplatnil pouze připomínky k vyhodnocení vlivů územního plánu na udržitelný rozvoj území. Námitky či připomínky dle § 50 či § 52 stavebního zákona navrhovatel v daném řízení neuplatnil. Ve spisové dokumentaci je kromě připomínek k vyhodnocení vlivů územního plánu na udržitelný rozvoj území ještě založeno podání označené jako „Sdělení Společnosti k průběhu projednávání návrhu Územního plánu obce Libouchec“ ze dne 27. 7. 2020 (doručené obci Libouchec dne 11. 8. 2020). Toto podání bylo Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

vyhotoveno po marném uplynutí lhůty k uplatnění připomínek dle § 50 stavebního zákona která uplynula dne 16. 7. 2020. V uvedeném podání navrhovatel také výslovně uvedl, že není zamýšleno jako připomínka k návrhu nového územního plánu. Toto podání tedy dle soudu nelze považovat za relevantní projev aktivity navrhovatele v rámci procesu přijímání nového územního plánu.

67. V návrhu navrhovatel tvrdil, že mu v možnosti zúčastnit se procesu přijímání nového územního plánu zabránily objektivní skutečnosti spočívající v tom, že na webovém portálu edesky.cz v období od 5. 8. 2021 do 8. 5. 2022 nebyla zaslána žádná data z úřední desky odpůrce. S ohledem na tuto námitku se soud zabýval otázkou, zda byly rozhodné dokumenty zejména veřejná vyhláška o zpřístupnění návrhu územního plánu a oznámení konání veřejného projednání řádně zveřejněny na úřední desce odpůrce. Ve spisové dokumentaci je založena předmětná veřejná vyhláška s doložkou obsahující informaci, že byla zveřejněna na úřední desce obecního úřadu dne 14. 1. 2022 a sejmuta byla dne 24. 2. 2022. U doložky je podpis starosty a hranaté razítko obce. Ve spisové dokumentaci jsou rovněž založeny snímky obrazovky vyhotovené dle data na liště prohlížeče dne 13. 4. 2022 v 15.58 a 16.01 hod., na kterých je zachycen archiv elektronické desky odpůrce se zveřejněnou veřejnou vyhláškou. U vyhlášky je uvedeno, že byla vyvěšena dne 14. 1. 2022 a sejmuta z úřední desky dne 24. 2. 2022. Při jednání soudu pak byl proveden důkaz potvrzením společnosti Galileo Corporation s. r. o. ze dne 18. 7. 2022. Tato společnost je správcem webu odpůrce. Dle tohoto potvrzení byla předmětná vyhláška na úřední desce odpůrce zveřejněna dne 14. 1. 2022 v čase 8:38:19 hod. a sejmutí z elektronické úřední desky bylo nastaveno na den 24. 2. 2022 ve 24:00 hod. Dále bylo při jednání soudu provedeno dokazování přehledem zveřejněných dokumentů na úřední desce vyhotoveným odpůrcem, ze kterého vyplývá, že dokumenty na elektronické desce odpůrce byly průběžně zveřejňovány jak v roce 2021 tak v roce 2022 a předmětná veřejná vyhláška byla dle tohoto přehledu vyvěšena na elektronické úřední desce odpůrce dne 14. 1. 2022 a sejmuta z elektronické úřední desky dne 24. 2. 2022. Pořadí dané vyhlášky v přehledu odpovídá chronologickému pořadí dokumentů zveřejňovaných na elektronické úřední desce odpůrce.
68. Z výše uvedených skutečností dle soudu jednoznačně vyplývá, že předmětná veřejná vyhláška o zpřístupnění návrhu územního plánu a oznámení konání veřejného projednání byla řádně vyvěšena na úřední desce odpůrce i na elektronické úřední desce odpůrce umožňující dálkový přístup. Zákonná povinnost odpůrce ve vztahu k uveřejnění této vyhlášky tedy byla naplněna. Skutečnost, že navrhovatel rezignoval na sledování úřední desky odpůrce a pověřil sledováním úřední desky jiný komerční subjekt, který při sledování úřední desky využívá technické prostředky, které selhaly, ať již z důvodu lidské nebo technické chyby, nemůže jít k tíži odpůrce. Případně vzniklou škodu si musí navrhovatel vypořádat v rámci svých závazkových vztahů s poskytovatelem služby edesky.cz. S ohledem na výše uvedené skutečnosti musí tedy soud konstatovat, že nečinnost navrhovatele v průběhu pořizování nového územního plánu nebyla způsobena objektivními skutečnostmi. Případné zmeškání lhůt pro podání námitek dle § 52 stavebního zákona z důvodu selhání portálu edesky.cz nelze považovat za zmeškání zaviněné objektivními důvody, ale je důsledkem rozhodnutí navrhovatele o způsobu sledování elektronické úřední desky odpůrce. Pasivitu navrhovatele při přijímání nového územního plánu je tedy nutné přičítat právě navrhovateli.
69. S ohledem na již citované závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2020, č. j. 6 As 270/2019-38, musel soud konstatovat, že v důsledku pasivity navrhovatele a řádného neuplatnění námitek dle § 52 stavebního zákona v procesu přijímání

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nového územního plánu se nemohl soud zabývat námitkami navrhovatele týkajícími se proporcionality (včetně výše vzniklé škody v důsledku již provedených investic) úpravy obsažené v novém územním plánu, neboť pouze připomínky a námitky uplatněné dle § 52 stavebního zákona mají v rámci procesu přijímání územního plánu charakter opravných prostředků ve smyslu výše uvedené právní věty a teprve jejich vyčerpání pak zajišťuje dodržení principu subsidiarity soudního přezkumu.

70. Vzhledem k výše uvedenému soud konstatuje, že návrh navrhovatele není důvodný, a proto jej v souladu s § 101d odst. 2 s. ř. s. zamítl.
71. Soud při jednání ve smyslu § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl dokazování výpisem z katastru nemovitostí na pozemek XS v k. ú. X, výstřížkem z webové stránky odpůrce na portálu edesky.cz, výstřížkem z webové stránky edesky.cz „Moje hlášení“, notářským zápisem ze dne 13. 7. 2022, NZ 1198/2022, notářským zápisem ze dne 8. 8. 2022, NZ 1357/2022, žádostí o poskytnutí informace a reakcí obesaných subjektů, informací od provozovatele serveru edesky.cz o nezveřejňování obsahu úřední desky odpůrce na portálu edesky.cz, výkresem záměru navrhovatele se zamýšlenými kompenzačními opatřeními, kalkulací škody spojené se změnou územního plánu, rozsudkem Městského soudu v Praze ve věci dotačního podvodu obžalovaných M. G. a A. K., výpisem z 9. zasedání zastupitelstva obce Libouchec ze dne 11. 9. 2017, rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 2. 2022, č. j. 12 Co 137/2021-374, územním opatřením ze dne 9. 11. 2018 o stavební uzávěře, námitkami navrhovatele proti územnímu opatření, doplněním podkladů do řízení o udělení výjimek, všeobecnými obchodními podmínkami portálu edesky.cz, výpisem z obchodního rejstříku navrhovatele, dopisem mateřské společnosti navrhovatele ze dne 28. 2. 2019, souhlasem odpůrce se záměrem z roku 2007 uděleným v rámci územního řízení, a to pro nadbytečnost, neboť uvedené doklady nemohly prokázat skutečnosti rozhodné pro posouzení předmětné věci.
72. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Navrhovatel neměl ve věci úspěch, zatímco odpůrce byl úspěšný, jelikož návrh byl zamítnut. Odpůrce požadoval přiznat náhradu nákladů řízení. V řízení byl zastoupen advokátem, přičemž soud náklady vynaložené na zastoupení advokátem v tomto případě hodnotí jako účelně vynaložené, když odpůrce je malou obcí bez dostatečného personálního zázemí, které by mohlo zajistit účinné hájení jeho práv před soudy (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, bod 29, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2019, č. j. 1 As 454/2017-102, bod 65). Zástupce odpůrce v řízení učinil tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, vyjádření k návrhu, účast při jednání soudu konaném dne 26. 9. 2023). Odměna za jeden úkon právní služby činí 3 100 Kč [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) ve spojení s § 7 položkou 5, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], k níž je nutno přičíst náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Odpůrce má tedy právo na náhradu odměny za zastupování a hotových výdajů v celkové výši 10 200 Kč (3 x 3 100 + 3 x 300), k čemuž je třeba přičíst částku 2 142 Kč představující 21% daň z přidané hodnoty z přiznané odměny, když zástupce odpůrce je plátcem DPH, celkem tedy 12 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. září 2023

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.